

Патријарх Порфирије: Манастир Рмањ је оаза мира, љубави, истине, правде и вере не од јуче него вековима

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија на свечаном дочеку 13. септембра 2024. године у манастиру Рмњу

Браћо архијереји, часни оци, монаси и сестре монахиње, браћо и сестре,

Заиста је велики благослов данас на читавој овој епархији и на читавом простору где живи наш народ у овим крајевима. Ми смо тим благословом благословени, јер смо дошли у ову древну светињу, јер смо дошли смо у вашу епархију. Јуче и данас смо имали прилику да на више места, и у Петровцу и у Дрвару, лицем к лицу сретнемо са у Христу браћом и сестрама и да видимо живу веру, истинску, праву и христолику љубав, да видимо знамење Христово на делу у очима и у душама свих тих људи.

Ево, данас смо дошли и у манастир Рмањ, у предивну светињу која је оаза мира, љубави, истине, правде и вере не од јуче него вековима. И тај мир, та љубав, нада, истина и правда из ове светиње ширили су се концентричним

круговима и, неретко по промислу Божјем, а нама људима наизглед неразумљиво, долазили су и до Хрватске, до манастира Марче, где су монаси који су овде поникли подигли ту светињу која је на тим просторима сведочила спасење у Христу и чувала свој народ од насртаја изнутра и споља, а нарочито споља од оних који су као вукови у јагњећој кожи хтели да покраду стадо Христово. Жива је вера у овом народу и то је наша истинска и права утеха. Зато овде и долазимо да се утешимо вером народа нашег православног који живи овде. Ми знамо да је по речима великог руског писца Достојевског – који је говорио о руском народу, а његова реч се тиче свих православних народа – да је спасење руског, српског, македонског, бугарског, грчког, али и сваког другог народа у долази из светиња, из манастира, а и Свети Јустин Ћелијски је рекао да се духовно здравље једног народа мери бројем монаха у том народу и бројем манастира и светиња у том народу. И ево, хвала Богу, иако су биле сушне године иза нас деценијама, обнављајући ову светињу огромном вером народа на овим просторима, сигуран сам да ће светиња, која је засијала лепотом каква није била ни онда када је манастир саздан, сијати и засијати непрекидном молитвом из уста оних који ће бити спремни да дођу и свој живот принесу у олтар Христов за спасење своје и спасење рода свог.

Вама припада истинска благодарност читаве наше Цркве за све што чините и што сте чинили, а нарочито данас овде у овој светињи када видимо у каквом је она духовном сјају. Нак вам Господ узврати стоструко, нека вас благослови и даје вам нове и нове махове да радите на Њиви Господњој, у Цркви Христовој, у обличју и у образу Христовом на спасење читавог нашег рода. Свој браћи и сестрама који живе у овој епархији нака Бог да најпре добро духовно здравље, а онда и све остало што је потребно за спасење. Живели на много година!

spc.rs